

MC-SYSTEMS MP5

tested

MUSIC
emotion

52

Terugkeer
van een
legende

In 1993 maakte ik na een lange zoektocht voor de eerste keer kennis met een luidsprekersysteem wat mijn muziekbeleving voor dat komende decennium volledig op zijn kop zou gaan zetten. De luidspreker in kwestie bleek de M3 van de Groningse luidsprekerfabrikant MC-Systems te zijn. Een prachtig gestileerd model welke niet alleen associaties met de elite M-modellen van een grote Duitse autofabrikant oproep, maar ook onderhuids boordevol bijzondere en afwijkende noviteiten zat. Met de hier gepresenteerde MP5 doet ontwerper Rob Meyst weer van zich spreken en laat nu bijna twintig jaar later, wederom een bijzonder luidsprekersysteem in mijn luisterruimte achter.

Aan producten die door slechts een en dezelfde persoon zijn ontworpen, kun je vaak veel van de persoonlijkheid van de ontwerper terugzien. Ook in geval van duizendpoot Rob Meyst wordt al heel snel duidelijk dat er veel parallellen tussen zijn persoon en ontwerpen te trekken zijn. Want naast begenadigd luidsprekerfabrikant, echtgenoot en vader van zes kinderen, is Rob ook nog eens fulltime tandarts van beroep. Sinds mijn toenmalige aanschaf van het befaamde MC-Systems M3 model, hebben we altijd op een leuke wijze contact gehouden en heb ik hem naast zijn ongebreidelde creativiteit, positieve inslag en immer aanwezige werklust, vooral leren kennen als een ontzettend aardig en warm mens. Voor Rob is er verder bijna niets zo leuk als het ontwerpen van producten waarbij de uitdaging het liefst zo hoog mogelijk kan zijn. En of het daarbij dan vervolgens om een volledige gebitsreconstructie, maatwerkmeubel of complex custom made luidsprekersysteem gaat, maakt voor Rob eigenlijk helemaal niets uit.

MP5

Net als ieder ander MC model, zit ook de relatief compacte (94 cm hoog, 17 cm breed en 27 cm diep) maar relatief zware (20 kg) MP5, werkelijk boordevol technisch vernuft. De zuil met daaronder een wat bredere voetplaat met de mogelijkheid voor spikes of andere voeten te plaatsen, ligt daarbij prettig op het netvlies en bezit het typische uitgewogen lijnenspel, de hoge afwerkingsgraad en de mooie materiaalkeuze die altijd al zo kenmerkend voor MC ontwerpen zijn. De kastconstructie is daarbij van MDF vervaardigd, terwijl de massief houten zijpanelen in maar liefst twaalf verschillende houtsoorten verkrijgbaar zijn. Waar de voorzijde op enkele facetten, een 28 mm softdome tweeter (Morel) en 13 cm papierconuswoofer (Vifa) na, maar weinig opvallend toont, is dat bij de achterzijde een heel ander geval. Het eerste wat daarbij in het oog springt, is de gedeeltelijk open constructie waarbij de magneet en spreekspoelconstructie van een twee-

de woofer volledig zichtbaar is. Een tweede woofer? Jazeker, want naast het exemplaar in het voorpaneel, is er een tweede identieke woofer aanwezig. Deze basluidspreker is door middel van een dikke aluminium trekstang, door het hart van beide units met elkaar verbonden. Hierbij ontstaat er geen 'harde' verbinding met de kast zelf en zorgen zachte rubberringen voor de afdichting. Ook de tweeter heeft verregaande trilling voorkomende maatregelen moeten ondergaan en heeft net als de vroegere M3, een eigen los op de kast staande behuizing met een zandzakje pal tegen de magneet. Allemaal maatregelen die ervoor moeten zorgen dat ten eerste, trillingen in de MP5 kast zoveel mogelijk worden voorkomen en ten tweede zo min mogelijk in staat worden gesteld het weer te geven signaal negatief te beïnvloeden.

Unieke laagafstemming

Wanneer ik de achterzijde verder bekijk, ontwaar ik een heel bijzondere en afwijkende constructie die zowel eenvoudig als geniaal is. Het is zo goed bedacht dat ik het bijna vreemd vind dat nog nooit iemand daar eerder aan heeft gedacht. Ongeveer halverwege de open kastconstructie aan de achterzijde, is namelijk een over de volle breedte aangebrachte gleuf zichtbaar. In deze gleuf bevindt zich een verstelbaar en met een inbussleutel vast te zetten schot. Hierdoor ontstaat er de keuze tussen zowel een gesloten, basreflex of transmissielijn laagafstemming! In de onderzijde is tenslotte een apart compartiment aangebracht waar zowel de hoogwaardige filtercomponenten als de enkel voor

banaanstekkers geschikte aansluitingen een plaats hebben gevonden. Ook is er de nuttige mogelijkheid om het hoog op subtiel wijze enige dB's in een drietal standen te versterken of verzwakken. De MP5 bezit tenslotte een 2^e orde parallelfilter met 12 dB/octaaf filterhellingen wat volledig hardwired is opgebouwd met componenten van goede tot zeer goede kwaliteit.

Luisteren

Waar de oude MC M3 en M1 modellen werkelijk schitterend en verbluffend goed konden klinken in een passende ruimte en met de juiste versterking. In minder ideale omstandigheden werd het al snel het zwaard van Damocles. In dat soort situaties konden de als eerst zo positief ervaren eigenschappen, juist gaan tegenwerken en waren de luidsprekers enkel nog met de nodige kennis en kunde goed aan het klinken te krijgen. Dat deze nieuwe MP5 een heel ander pad bewandelt, blijkt al meteen tijdens de allereerste luistersessie. Zelfs zo maar even neergezet en nog zonder ook maar iets te tunen, ontstaat meteen een uitgewogen, soepel en muzikaal geluidsbeeld wat ook meteen tot lange luistersessies uitnodigt. Een mooi begin. Ook bij het later meer aandacht schenken aan plaatsing en combinaties met de juiste randapparatuur, blijkt de MP5 hele mooie kameleon achtige eigenschappen te hebben. Ik ben gestart met de uitgangssituatie zoals de luidsprekers door Rob Meyst bij mij zijn achtergelaten. Dat wil zeggen, het hoog in de middenstand en de bas-

afstemming tussen basreflex en transmissielijn in. Versterker is in deze eerste sessie mijn trouwe en eenvoudige Naim Nait 5i en die blijkt meteen al voor een hele fraaie combinatie te kunnen zorgen. Met het in 1998 uitgekomen album 'Ray of Light', heeft popdiva Madonna waarschijnlijk haar beste album ooit afgeleverd. Zelfs voor niet Madonna fans is er genoeg inhoud en vooral een bovengemiddeld goede klankkwaliteit aanwezig om er geboeid naar te kunnen luisteren. Eigenlijk kwam dit album bij mij weer naar boven door mijn onlangs afgeronde en nog te verschijnen test van de Aurender, een high-end streamer van een heel nieuwe generatie. Wanneer ik het prachtige nummer 'Frozen' selecteer wordt meteen een groot scala van de kwaliteiten van deze MP5 geëtaleerd. Een diepe en gecontroleerde laagweergave (zeker voor het formaat!) tot zo'n 40 Hz, een groot, natuurlijk aandoend podium wat goed van de luidsprekers loskomt, en een weergave die zowel op zachte als bijzonder luide volumenniveaus goed tot zijn recht komt. En dat zonder ook maar enige irritatie. Een deel van deze positieve eigenschappen wordt veroorzaakt omdat de MP5 ondanks zijn recente ontwerpdatum een product is van de 'oude' luidsprekerschool. Ik bedoel daarmee dat het geluid nog klankkleur op zijn wangen mag hebben, niet het hoge middengebied wordt benadrukt en bewust vooral niet het onderste uit de kan wordt gehaald op het gebied van resolutie en detaillering. Uiteraard is er wel degelijk voldoende oplossend vermogen en detaillering voorhanden, maar het speelt gewoon de ondergeschikte rol die het eigenlijk ook hoort te hebben. Voordeel van deze benadering is een veel grotere uitwisselbaarheid van randapparatuur en een grotere dan gemiddeld vergevingsgezindheid bij minder goede opnamen en/of 'loudness war' producties. Ik vind het knap dat Rob Meyst ogenschijnlijk precies deze moeilijk bereikbare gulden middenweg bij dit ontwerp weet te bewandelen. Want ook bij echt goede opnames, heb ik toch niet het gevoel dat er informatie mist. Wanneer ik de MP5 voor een tweede ronde van onze woonkamer naar mijn luisterruimte verplaats en de luidsprekers daar met nog veel hoogwaardiger randapparatuur, bekabeling en een akoestisch geoptimaliseerde luisterruimte wordt verwend, schaal het totaalniveau netjes mee omhoog. Aan zowel de Cyrus 8XPd QX, Unison Research Performance (buizen) en zelfs in combinatie met de voor deze situatie natuurlijk veel te kostbare Spectral DMC-30SS MKII en DMA-260 versterkercombinatie, blijft de MP5 zijn uitgewogen, vloeiende en iets vergevingsgezinde karakter tonen. Of beter gezegd, er blijft te allen tijde muziek weerklanken. Hierbij zijn de onderlinge verschillen van de gebruikte randapparatuur dan wel goed waarneembaar, maar wordt nooit het muziekluisteren zelf verstoord. Uiteraard is ook met de verschillende laagafstemmingen gestoeid en dit blijkt in de praktijk een hele nuttig maar vooral ook krachtig stuk gereedschap te zijn. Naast wat meer of minder laag, verandert met de laagafstemming ook het energiepatroon in de ruimte zelf en kan op deze wijze zonder de luidsprekers te verschuiven, (is in een woonomgeving met meubels nu eenmaal niet altijd goed mogelijk) toch een mooi uitgewogen geluidsbeeld en aansluitend laag worden bereikt! In gesloten

Gebruikte componenten

Luidsprekers	Master Contemporary C, Wilson Benesch Arc, MC-Systems MP4
Cd-spelers	North Star Design T192 + North Star Design Extremo DAC, Naim CD5, Cyrus CD8 SE2
Geïntegreerde versterkers	Unison Research Performance, Naim Nait 5i, Cyrus 8XPd QX
Audiorack	Finite Elemente Pagode Master Reference HD12
Interlinks	Siltech Royal Signature Empress RCA, Sign Audio Pass series, Naim Hi Line
Digitale kabel	North Star Design White Gold I2S, Nirvana digital link 75 Ohm
Luidsprekerkabel	Nirvana SX, Sign Audio Pass series, JK-Acoustics Type III
Netkabels	Nirvana PC, Kemp Reference, Essential Audio Tools Current Conductor, NBS Monitor IV

stand is er nog steeds een mooi laagfundament maar is het laag ietwat slanker en minder uitgesproken. Bij de basreflexstand neemt de laagdruk duidelijk wat toe en wordt het laag als het ware wat meer afgebakend. Bij de transmissielijn optie lopen tenslotte de laagdynamiek en snelheid ietsje terug, maar komt er wel een nog wat dieper doorlopend laag en wat meer relaxt en ademende soort weergave voor in de plaats. Een absolute voorkeur is in deze niet door mij uit te spreken omdat het allemaal afhangt van zowel de gebruikte versterker, opstelling als ruimteafmetingen. Tenslotte heb ik naast het muziekluisteren natuurlijk ook de 'audiofiele' parameters nog onder de loep genomen. Deze MC loten zijn in staat tot een fraaie ruimtelijke weergave die mooi het midden houdt tussen een laid back en een up front presentatie. De stereowerking

is daarbij prettig ruim in de breedte en in de meeste situaties goed los van de luidsprekers. Het dieptebeeld ervaar ik als gemiddeld goed terwijl enkel de hoogteafbeelding door mischien de wat kleine, lage kast, wat lager staat gepositioneerd als ik optimaal vind. Een en ander hangt natuurlijk ook samen met hoeveel reflecties er in een ruimte aanwezig zijn en wat de hoogte is van de zitmeubelen. De tonale balans is verder fraai homogeen, met een frequentiebereik zonder serieuze pieken en dalen. Alle luidsprekereenheden zijn daarbij keurig netjes geïntegreerd en sluiten gehoormatig goed en naadloos op elkaar aan. Geen sinecure gezien het toch wel behoorlijk complexe ontwerp. Dynamiekverwerking is uitstekend maar bezit wel enige mate aan compressie. Met andere woorden, dynamiekuithalen worden wat kleiner en compacter weergegeven dan het bronmateriaal feitelijk bevat. Maar voordeel hiervan is dat dynamisch bronmateriaal ook niet op verpletterende wijze de huiskamer wordt ingeslingerd en u dus minder snel acute schrikreacties zult krijgen. Overigens staat deze dynamiekverwerking volledig los van het maximaal haalbare geluidsniveau, want geheel volgens MC specialiteiten zijn er bijna rockconcert achtige volumes met deze kleine David mogelijk. En ook dan blijft de weergave nog steeds mooi in balans.

Conclusie

Met de MP5 heeft ontwerper Rob Meyst voor een duidelijk andere koers gekozen dan voor de 'oer' high-end M1 en M3 modellen van twintig jaar geleden. Meest opvallende aspect is dat het nieuwe model veel minder op het scherpst van de snede is afgestemd. Waar de oudere, grotere en in geval van de M1, duurdere modellen veel meer op een compromisloze 1:1 live beleving waren afgestemd en derhalve soms erg grillig op randapparatuur en luisteromgeving reageerden, is de MP5 veel minder uitgesproken, universeler en meer vergevingsgezind afgestemd. Hierbij haast ik mij te zeggen dat dit gelukkig beslist niet heeft geleid tot een saai en ongeïnspireerd dertien in een dozijn ontwerp. Integendeel zelfs, want ook de MP5 is en blijft nog steeds een typisch MC ontwerp. Dat wil zeggen, heel muzikaal, vloeiend, expressief en in staat tot het leveren van bovengemiddeld hoge geluidsdrukken. Dat het systeem daarbij ook zacht nog heel mooi kan spelen, dat het beter in een moderne (harde) woonomgeving past en meer 'normale' software op muzikale wijze doorlaat dan de vroegere modellen, kan voor velen juist een groot voordeel zijn. Ik ben in ieder geval ruimschoots tevreden wat deze MP5 tijdens de testperiode heeft gepresteerd en denk dat het systeem vooral zeer hoge ogen zou kunnen gaan gooien bij de muziekconsument en samenleving van nu.

Tekst en fotografie: Werner €ro

PRIJS:
MC-SYSTEMS MP5 € 1.695,- PER STUK

MUSIC 4 ALL, TEL: 050-3115774
E-MAIL: INFO@MCSYSTEMS.COM, WWW.MCSYSTEMS.COM